

Breviarium Chronologicum Veteris Testamenti Rerum Gestarum

Ab Orbe condito Vsque ad Christum natum Synopses complectens.
Xenivm Academicae Sodalitati Dominorum, B.M.V. Annuntiatae Herbipoli
oblatum

Sacerdotium Ducale ... - Complectens Synopses Sacrae & profanae historiae
à fine captivitatis Babylonicae & Hebraeorum Ducum ac Persicae
Monarchiae initio usque ad Christum natum

Gartner, Michael

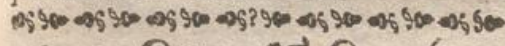
Herbipoli, 1697

Ortus & Occasus regnorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65122](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65122)

bisse iucundus. Nunquam videlicet siti-
ens biberat. Atque ita tandem fune-
sto epilogo Persicam Monarchiam *Da-
rius* tragicus actor, & ultimus Impe-
rator terminavit an. m. 3724. anno re-
gni sui 9. Imperij Persarum 208. *Alex-
andri Magni* 7. Olymp. CXII. an. 3. à
Roma condita 423. ante Christ. 329.
cum stetit annis ducentis & octo,
ex quo *Cyrus* superatâ Babylone im-
perium traduxit ad Persas.

S. 5. *Ortus & Occasus*

Regnorum.

Merito posset Græcorum impe-
rium ab *Alexandro* homine
Græco partum, & annis aliquot pos-
sessum, ab eodem in annis ejusdem
numerandis inchoari, quia tamen Asi-
ani, quorum consuetudine Judæi, qui
libros *Machabæorum*, uti & ipsi Asia-
ni scripserunt, initium regni Græ-
corum à *Seleuco* primo, qui *Nica-
nor* dictus est, duxerunt, horum ve-
stigii & temporum ordini insistendo,
Alex-

Alexandri Imperium veluti medium
 Persarum inter & Græcorum, & quod
 dem huic paragrapho, quo ortus &
 occasus regnorum calculandus est, in-
 feritur: quia post mortem Alexandri
 ex uno illius imperio quatuor præci-
 pua (alii dividunt in multo plura mi-
 nora regnorum divisorum capita) uni-
 us factâ dilaceratione enata sunt. Ex
 quibus deinde adversis bellorum
 flammis irrestinguibili confragatio-
 ne novum Græcorum imperium vici-
 ti redivivus Phœnix Monarchicus re-
 tum suum extraxit.

*Synopsis brevis vite Alex-
 andri Magni & rerum ab eo
 gestarum.*

ALEXANDER PHILIPPI filius ob rerû ge-
 starum excellentiam MAGNI NOMINE
 affecutus. Natus est Olymp. CVI. an. L.
 an. m. 3698. Romæ conditæ 398. ante Chr.
 355. in cuius nativitatâ die tres simul lectos
 nuncios pater accepit, primo Illyrius à
 Parmenione ingenti prælio superatos. Se-
 cundo in ludis Olympicis se pernicitate
 equi

equi victorem fuisse declaratum, tertio natum sibi ex Olympiade uxore sua Alexandrum.

Eadem nocte, quâ in lucem Alexander editus est, Dianæ templum Ephesi deflagavit, de quo dictum Timæi extat. *Minimè id mirandum esse, quòd Diana cum in partu Olympiadis adesse voluisset, domo suâ absumpta.*

Cum annorum esset tredecim, & audiret patris sui victorias, querebatur nihil sibi à parente suo relinqui, quo se magnum ducem probaret. Anno ætatis decimo quinto Philippus evocavit Aristotelem ad erudendum Alexandrum, apud quem commoratus est, quamdiu vixit. Philippus porro Rex in ejus gratiam Stagiram patriam restauravit, & populares ejus exules in urbem reduxit.

Anno mundi 3716. Philippus Olympiadem repudiavit tanquam suspectam adulterij, duxitque uxorem Cleopatram ATTALII neptem, in quibus nuptiis dum Attalus optasset successotem Philippo ex Cleopatra, ejus temulentiam & ebrietatem impecto ei in caput scypho Alexander represit: in quem dum stricto ferro irruit Philippus, tallente vestigio, inter lectos prolapsus est, cujus casum Alexander scommate perstrinxit, *negans eum ex Europa in Asiata*

Asiam transire posse, qui ex lecto in lecto sine lapsu transilire non posset; fugit de de Alexander ad Illyrios meliora operis tempora.

Anno mundi 3718, ante Chr. 418, Philippo à Pausania cæso succedit Alexander, qui statim paternæ cædis auctores & consocios sustulit, ut fucum faceret suis subditis, cum in sinu suo cum matre rideret & gauderet. Concilium pauld post coëgit in Peloponneso, ubi se Imperatorem Græcorum adversus Persas eligendum curavit, sibi de more Lacedæmonijs resistentibus.

Anno mundi 3719, dum Alexander in Thracia versatur, Græci Demosthenis auctoritate & epistolâ persuasi, ab eo plique deficere moluntur: cum verò celerius cum exercitu adveniret, Alexander ab Atheniensibus cæterisque placens contra Thebanos, qui pertinacius in sententia persistebant, arma transtulit, & orbem illorum vi expugnatam funditus diruit, cæsis Thebanorum 90000. in servitutem redactis 30000. Liberi autem omnes sub corona vānerunt. In qua strage tantum pepercit Philippi hospitibus, quos puer in ea urbe obses fuerat, necnon posteris Pindari, cujus domum solam intactam reliquit.

Anno mundi 3720. relicta Græcia & Macedonia

Macedoniae administratione Antipatro cum triginta peditum & equitum quinque millibus & navibus quinquaginta per Hellespontum trajecit in Asiam, in littore divisit inter suos omnia, quae habebat in Europa, satis sibi esse Asiam dicitans, cujus possessionem immissa in eam hasta adijt. Pugnatum est primo ad Cranicum amnem victique Persae factum est praemium victoriae Asiae pene omnis Graecorum colonijs frequentata. Mnemone interim Darij duce praestantissimo insulas Graecorum populante, & partim muneribus, partim vi ad Darij partes trahente: ubi magno bono Alexandri, & magno Persarum infortunio Dux ille & colamen Persarum morbo interiit.

Annus mundi 3721. dum Alexander in Cydno fluvio frigidissimo natat contrahit periculose morbum, verum morbus a Philippo medico feliciter discussus est, cujus manu porrectum pharmacum hausit, licet a Parmenione monitus per epistolam, ut ab eo ejusque insidiis sibi caveret. Sic restitutus ad Issum venit, ubi duce Parmenione fortiter contra Darij pro totius Asiae imperio dimicatum est. Caesa peditum Persarum centum millia, & equitum decem millia, cum Macedones vix 300. pedites, & 150. equites desiderassent. Reperta in castris gaza ingens & superbissimus apparatus

ratus, mollior, quàm belligerantes de-
 Capta mater *Darij* & uxor & filia cum
 lio sexenni *Ocho*, quos Alexander ad
 splendide ac castè tractavit, ut de se maj-
 rem hic, quàm de *Dario* in campo victo-
 riam retulerit.

Anno 372. Alexander venit in Phœni-
 ciam & Judæam, ubi *Aradu*, *Biblus* & *Si-
 don* ex odio Persarum se se dedunt; *Tyrus*
 autem Insula & maris domina restitit, sed
 & hanc expugnavit spatio. 7. mensium,
 Tyriosque omnes interimi iussit, & urbem
 incendi, quindecim tamen millia à *Solo-
 niis*, qui Alexandro militaverant, servati-
 donè devedta sunt; armatorum autem in urbe
 sex millia cæsa, & duo millia virorum, qui
 cædi superfuerant crucibus affixa per totum
 littus pependerunt; statim tamen repara-
 ta est urbs, cui *Hephestionem* præfecit. Per-
 rexit inde Hierosolymam, ut vindicaret,
 ob negata subsidia, cui *Iaddus* Pontifex occu-
 currit cum agmine sacerdotum linteato;
 Dei nomen in ejus fronte inscriptum ado-
 ravit Alexander, asseruitque Deum à se
 visum in urbe *Dio* Macedonia, in eodem
 cum Pontifice cultu. Legit quoque in urbe
 Prophetiæ *Danielis* caput 8. & undecimum,
 atque uti verè est, de seipso interpretatus
 est, ideoque Deo vero in templo sacrificavit,
 & judæis permisit ex suis legibus vi-
 vere,

vere, iisque concessit, quæ læti victores bene meritis civibus donare solent. Exinde expugnata *Gaza*, *Bari* Eunuchum Præfectum urbis, quod semivir ausus esset Magno Alexandro resistere, talos loro trajectum raptari & discerpi iussit.

Anno mundi 3723. *Ægypto* potitur Alexander absque magno negotio, tum *Mazaca* tum *Memphi* tradita; hinc *Jovis Ammonis* templum adit, ibique *Jovis filius* à Sacerdote salutatur, unde cornua posthac imaginibus suis appingi iussit (quia *Jupiter Ammonius* arietinis cornibus insignis erat) hoc tamen divinitatis ambitu apud peritos non aliud obtinebat, quam ut scorti filius haberetur, quod hæc suspicio in *Olympiadem* matrem merito caderet.

Anno 3724. movit adversus *Euphratem*, pervenitque ad *Arbela* *Assyriæ* urbem, ubi *Darius* stabat cum peditum decies centenis millibus, duplo numerosiore exercitu, quam superiore pugna & cum quadraginta millibus equitum, cum curribus falcatis ducentis & indicis elephantis quindecim. Suaserat *Parmenion*, ut nocte invaderet *Perfas*, sed renuit *Alexander*, eo quod nollet *latrunculorum* more noctis subsidio vincere, *mallo*, ut se fortuna pœniteret, quam *puderet victoria*. Permisit igitur exercitui suo nocturnam quietem, cum econtra

tra

trâ Persæ in armis vigilarent, unde factum est, ut de die recentes & robusti Alexandri milites contra fatigatos pugnarent, & ingentes copias robustâ paucorum manu opprimerent, Dario in Mediam fugiente, & tandem perfidâ suorum manu occumbente. Quâ victoriâ passim innotescente certatim fortissimæ urbes Alexandro (qui magis victorijs, quàm passibus Orientem peragravit) se submiserunt.

Anno m. 3725. *Philotas* filius *Parmenionis* cum aliquot socijs in conjurationis suspicionem venit contra Alexandrum, ideoque gravissimis tormentis necatus est, Sed miserabilior filio pater *Parmenion* fuit, nam & ipse quoque per charissimum sibi *Polydamantem* interfici jussus, oblati ad Alexandro litteris. Sunt qui *Philotam* minus faciunt nocentem, scribuntque conjuratum à *Divino* & *Nicomacho* contra Regem fuisse, eorumque consilium ad *Philotam* delatum, sed *Philotâ* tergiversante hæc innotuisse Alexandro, ideoque filium & Patrem sublato, quia hæc taciturnitas regno perniciofa perduellio videbatur.

Anno 3726. Alexander in *Bactrianam* transit, ut assequeretur *Bessum Dary* interfectorem (*Bessus* idem apud Persas, ac apud Turcas nunc *Bassa*) qui erectam tiam regiamque vestem induit, & Asiæ se se Regem

Artax

Ariaxerxis nomine assumpto promulgabat. Quem tandem post longam fugam, **Oxo** flumine transmissio, proditum à **Spitamene**, deprehendit. Quem ut Parricidam flagris confissum, auribus naribusque mutilatis **Oxatri** fratri **Darij** necandum permisit, à quo minutatim dilaceratus longas & atroces pœnas nunquam satis castigati facinoris luit.

Vicit eodem anno **Scythas** & **Sacos** hæc genus invictos, quæ victoria potissimum **Persicum** firmavit imperium.

Hæc omnia tam gloriosa obscuravit **Cliro** illata nex, hunc enim veterem **Philippi** Patris commilitonē (ebrius ebrium) in urbe **Maracanda** **Sogdianorum**, lanceâ arreptâ interemit, luxitque postea acerbis, quàm deceret **Alexandrum**.

Anno m. 3727. trajecto **Indo** conflixit cum **Poro** acerbissime, quem vivum cepit & humaniter tractavit, & in ita amicitia regno ampliore donavit. Hoc in prælio **Bucephalum** insignem equum suum amisit, quem honorificè sepeliri curavit, & de ejus nomine urbem ædificavit. Sed & **elephas**, cui **Rex Porus** infidebat, memorabilis fuit in hac pugna. Cum **Porus** esset in ardentissima fuga, & telis gravatus labasceret nonnihil de belluæ dorso, tum **Indus** elephantem de more procumbere jussit in genua

nua, qui ut se submitit, cæteri quoque elephantibus omnes, prout erant instituti, terram corpora demiserunt, quæ res moram injecit fugientibus, & Porum & cæteros omnes victoribus tradidit.

Reliquis vitæ annis gentes propè innumeras usque ad Gangem fluvium, & Indicum Oceanum subjugavit, ut tot successibus elatus, humanæ sortis oblitus, Deum se haberi voluerit.

Tandem anno mundi 3730. ante Chr. 323. cum integris duodecim annis & aliquot mensibus regnâsset, Babylone obiit ebrietate, sicut etiam compotator ejus Epistemon intemperantiâ suffocatus est, cui paulo antè iusta persolvit, & pro pompa funebri duodecim millia talentorum impendit.

Mortuus est ergo Alexander Magnus in flore ætatis & regni. *O quàm omnis potentatûs vita brevis est!* mortuus est ille, qui miraculum & portentum naturæ fuit, sic illum Cornelius à Lapide appellat ex iurino Curtio & alijs, enumeratis ejus minime vulgaribus naturæ donis in *caput. 2. Danielis Propheta.* Mortuus, in quo fortitudo mentis & artuum robur conspirârunt, nullis laboribus fractus, nullis periculis deterritus, hic & tantus ebrietate mortuus est eo vitio, quod in abjectissimum quemvis mediastinum potius, quàm in tantum Principem cadere debuit!

Corpus Alexandri à Ptolomæo Lago Mem-
phim in Ægyptum, & inde paucis post an-
nis Alexandriam translatum est. Memo-
rant historiæ, quòd siue aromatis, siue ta-
be & siue livore ad septimum usque diem
jacuerit à die mortis; quod inde ortum, quia
complexionis fuit igneæ, & indolis ferve-
dæ. Ex hoc igneo corporis temperamen-
to non tantum animus illi semper similis,
sed & odoris aliqua acceptabilis fragran-
tia, quam ex cute, ex ore & toto corpore
efflabat. Qua de causa etiam in locis cali-
dis thura & aromata generantur, quòd
æstus solis ibi ea percoquat, ut ignescant,
& halitus igneos expirent. O si hæc na-
tura tam præstans, tam bene temperata pa-
ri divinâ gratiâ fuisset condecorata, quid
non præstitisset? & si Alexander solis naturæ
viribus tanta præstitit, quanta viribus gra-
tiæ naturam longè superantis Christianos
facere oportebit?

*Ortus Regnorum ex occa-
su Alexandri Magni.*

Alexander moriturus nullum re-
gni successorem nominavit,
præteritis etiam propriis filiis. Ea-
rum funestam ducum accendit æmu-
lacio.

C

lationem, ut totidem pene re-
 emergerent, quot erant præfecti
 duces. Summa tamen potentia
 tio penes PERDICCAM erat, cui ma-
 riens Alexander (an compos rationis
 an phrenesi actus ex vini æstu, dubi-
 tatur) anulum tradidit. Hujus ta-
 men modestiâ & tergiversatione in
 regno acceptando factum est, ut rex
 crearetur ARDÆUS, cui PERDICCAS
 copiarum dux supremus adjungeretur.
 Erat ARDÆUS ex PHILIPPO
 Theffala Philippi scorto genitus, rex
 nomine & specie tenus factus, cui Phi-
 lippi nomen attributum, & PERDICCAS
 curator factus est. Tunc satrapæ
 omnes, præfecturæque in Principatibus
 distributæ sunt.

*Ptolomæo filio Lagi Ægyptus * La-
 medoni Mitilinao Syria * Ptolomæo
 licia. * Paboni Media * Eumenei Pa-
 phlagonia & Cappadocia * Antiocho
 gono Pamphilia, Lycia, & Phrygia ma-
 jor * Cassandro Caria * Melicæo Ly-
 dia * Leonnato Phrygia minor, Ly-
 maçh*

macho Thracia * *Antipatro* Macedo-
nia * Asiæ Superioris Provinciæ iis,
qui tum præerant, permiffæ *Selencus*
sociorum equitibus præfectus est. *
Craterus ab Alexandro jam missus erat
in Ciliciam cum 10000. emeritorum,
cui quidem unâ cum *Antipatro* Græ-
cia concessa est. Sic duces isti ve-
luti catuli leonis diviserunt prædam
Alexandri.

Ex horum ducum mutuis bellis,
conflictibus, dilacerationibus & cæ-
dibus quatuor præcipua regna emer-
serunt, quæ in S. Scripturâ à Daniele
prophetâ obscuris significationibus
adumbrantur, REGNUM ÆGYPTI à
Ptolomæo Lagi * REGNUM MACEDO-
NIÆ & GRÆCIÆ à *Cassandro* * RE-
GNUM ASIÆ ab *Antigono* * & RE-
GNUM SYRIACUM à *Selenco* possessum.
Antigono postea devicto ad regna
tria, summa devenit, ÆGYPTIACUM
SYRIACUM, MACEDONIUM.

Minora autem regna & veluti par-
ticulæ Monarchiæ Alexandri plura
nu-

numerantur, nimirum REGNUM CRY-
 NIACUM, * REGNUM BYTHINIE, quod
Zipates Thrax occupavit. * REGNUM
 PONTICUM, quod fugiens ab Antiocho
Mitridates restauravit * REGNUM
 MEDICUM Media minoris,
 quam invasit *Atropatus*, & occupa-
 tam feliciter transmisit ad posterum *
 REGNUM PERGAMENUM a *Pulchro*
 permissum *Seleuco*, eoque mortuo
Attalo primo rege possessum * RE-
 GNUM PARTHURUM, qui deficiente
Seleuco novum regnum liberum sibi
 constituerunt * REGNUM ASSYRI-
 RUM, quod sibi condiderunt *Seleucus*,
 quos *Antiochi Epiphanis* saxita ad-
 ma pro patria religione summo con-
 git, & auctorem habuit *Mithridatem*
 * REGNUM COMMAGENESE,
 quo legitur in bellis Pompeii * RE-
 GNUM SICULUM, quod *Agathocles*
Syracusanus sibi usurpare cepit. * RE-
 GNUM THRACIÆ, in quo *Lysimachus*
 regium sibi nomen & insignium im-
 pfit * REGNUM PARTHICUM ab *Aspacuro*

primo rege inchoatum * REGNUM
 BACTRIANORUM à *Theodoto I.* mille
 Urbium Bactrianorum præfecto, ut
 ait Justinus, postquam is à *Seleuco Gal-*
lusico defecit, erectum. * REGNUM
 ARMENIACUM Armeniæ minoris à
Zadriadere, qui inter duces Antiochi
 magni enituit & defecit, primò occu-
 patum. * REGNUM ARMENIÆ majo-
 ris, quod usurpare incepit *Artaxias*
 primus sub Antiocho Magno præfe-
 ctus, quod regnum postmodum ce-
 lebre reddidit *Tigranes* dictus à *Pli-*
nio MAGNUS.

Omnia hæc regna vel portiones
 regnorum ex cineribus *Alexandri*
Magni prodierunt. Quorum regum
 omnium catalogum subijcere non pa-
 titur libelli angustia.

Pro notitia chronologicâ singula-
 riter observandum hic est: Quanquam
Alexander è vivis, ut dictum, excessit
 an. m. 3730. & ab ejus morte mox
 divisum fuerit in multos successores
 imperium, quia tamen imperium
 quod

(quod ab ipso partum ac fundatum
& ex usu chronologorum atque ipsi
etiam scripturæ in Machabæorum
bris, Græcorum appellatur) nondum
inchoatum est, donec res Asiæ in Se-
lenci potestatem cesserunt, & familia
Alexandri in Aridæo rege Macedo-
niæ ejus fratre, & matre Olympiade
quoquo modo adhuc stabat, neque
Alexandri duces apertè se se reges di-
cebant, reliquum tempus ad Seleucum
primum ab Alexandro imperij Græci
fundatore appellari solet.

*Reges Ptolomai, qui regnã-
runt in Ægypto ab anno mundi 3731*

Olymp. CXIV. a. l. Urb. Cond.

429. ante Chr. 323.

Quia in historiis tum sacrâ, tum
profanâ frequentissima mentio
est Ptolomaeorum, qui in Ægypto im-
perârunt, eorum seriem præ cæteris
pertexere libuit.

I. PTOLOMÆUS cognomen
to MAGNUS filius LAGI Mace-
doni

donis receptus ab Alexandro Magno inter custodes corporis ob præstitam patri Philippo fidem, belli pacisque artibus clarus, prudentissimus & fortissimus. Comis fuit & charus popularibus, liberalis in omnes, dicere solitus, *nobilius esse regi dicere quam ditescere.* Apellem pictorem conjurationis falso apud se per *Antiphilum* accusatum, cognitâ calumniâ, donavit talentis centum, & calumniatorem *Antiphilum* ei in servum tradidit. Mortuus anno mun. 3767. ante Chr. 386. Narratur à plerisque historicis, quod *Lagus* Macedo acceperit à Philippo patre ALEXANDRI MAGNI uxorem *Arfinoem* jam à rege uterum ferentem, & genitum inde Ptolomæum æneo clypeo imposuerit. Neque succensuit Ptolomæus cuiquam, si scorti filius audiret, dicere solitus, *si regium non est ferre, cum dicto tangitur, nec illud regium sit, dicto quenquam tangere.*

II. PTOLOMÆUS PHILADELPHUS dictus, filius LAGIDÆ. Uno anno

anno priusquam pater moreretur, societatem regni adscitus. Filius fuit **Berenices**, quam **Ptolomæus Lapsus** susceptis jam ex **Eurydice** liberis deperit. Dicitur autem **PHILADELPHUS**, qui fratrem suum uterinum insidias sibi parientem, & præterea alium adhuc fratrem anonymum, **Cyprus ad defectionem sollicitantem interemit**, Scæque fratricidii reus melior postea fuit, quàm regni candidatus.

Inter præclarè gesta memorabilissima illud reliquit posteritati, quòd anno 3770 LXXII viros peritissimos lingue Hebraicæ & Græcæ convocavit, & magnis sumptibus, ut scripturæ sacre libros hebraicè scriptos accuratè in Græcæ converterent, de qua versione §. 4. memorabilibus sexta ætatis.

Fuit & ipse eruditissimus & eruditissimus amator insignis, convocatis ex orbe doctissimis quibusque scholas Alexandriæ aperuit, ibidemque condidit bibliothecam nobilissimam, in qua volumina 70000 numeravit. Præceptore in juventute illius est **Stratons** Philosopho, cui talenta hoc est, Coronatorum 48000, donavit. Urbes

Urbes numeravit in ditione sua 33339. unde Philo refert tantæ illum magnificentiæ monumenta erexisse, ut proverbialiter dictum fuerit de sumptuosis operibus *Philadelphæa opera.*

Cum podagricis doloribus vexaretur, multos sumptus in venatores erogavit, quorum studio multa de animantibus exploravit, quæ ignota erant, & apta hominum valetudini & usibus. Judæorum sacra & legem liberalitate multum promovit. Mortuus est anno regni 40. an. m. 3906. ante Chr. 247.

III. PTOLOMÆUS EVERGETES filius PHILADELPHI ex conjugè *Arsinoë.* Successit patri anno m. 3803 ante Chr. 245. Variis bellis implicitus fuit, & secundâ plerumque fortunâ usus. Domitis regibus benignum sese exhibuit, iratum autem se præbuit *Onia* Judæorum Pontifici ob non solutum tributum 20. talentorum, quibus tamen iterum placatus est. Post occupatam Syriam adiit Hierosolyman, & more Judaico sacrificium peregit. Dicitur autem EVERGETES

C 5 ob

ob restitutos patrios Deos. Victo-
nim *Selenco Callinico*, Syriam crudeli-
ter diripuit. 40000. talenta argenti
& vasa pretiosa inde tulit, nec non si-
mulachra Deorum 2500. quæ Cam-
byses captâ Ægypto in Perlas porta-
verat. Finem vivendi fecit anno regni
26. an. m. 3833. ante Chr. 228.

IV. PTOLOMÆUS PHILOPA-
TOR filius EVERGETÆ ex *Canora*
conjugē natus. Hic *Maga*, cæci-
rūmq; fratrum cæde, metu domesticis
motus solutus, totus voluptatibus
pibus immerfus fuit, permiffa regi-
curâ *Sofibio* & *Agathocli*, quorum opo-
râ bella gessit, ipse autem voluptate
bus indulfit, quapropter viribus ex-
haustus florenti ætate decessit, relicta
regni & filii tutelâ *Agathocli*. Dicitur
à *Zonara* *Eupator*, & scribit *Iustini*
nus ipsum ambas matres & *Cleopatra*
& *Berenicem*, ex qua *Maga* genitus
erat, interfecisse, & inde hoc cogno-
mentum accepisse. Ab ejus *Justini*
divinitus servatos esse Judæos scribit
Cædre

Cedrenus. Mortuus an. m. 3850. ante Chr. 205.

V. PTOLOMÆUS EPIPHANES filius PHILOPATORIS ex *Arsinoe*, dictus *Epiphanes*, quia fuit derelictus à patre decedente quinquennis sub tutela *Agathoclis*. Ab *Antiocho* oppugnatus, strenuè à Romanis defensus & fide optimâ conservatus est, eidemq; *Antiocho* per Cleopatraz filiaz connubiū conciliatus: factus sui juris adstitit Romanis contra *Antiochum*. Vocatur à Catone rex optimus & beneficentissimus. Mortuus est anno mundi 3874. ante Chr. 179.

VI. PTOLOMÆUS, dictus PHILOMATOR, filius *Epiphanis* è *Cleopatra* genitus, frater *Ptolomai Physconis* quem adversarium habuit & invasorem ditionum suarum conjuratum cum *Antiocho*, à quibus tamen Romanorum jussis & armis defensus & restitutus. Habuit in summo honore *ONIAM Onia Pontificis filium*, & in

in præfectura Heliopolitana tem
 Hierosolymitani similis extruendi p
 testatem fecit. Generum suum Alex
 andrum Syriæ regem variis fraudi
 bus circumvenit, specie amicitie in
 civitates illius ingressus, in quas cum
 amicè reciperetur prætextu auxilii
 contra Demetrium ferendi, mutatis
 præfidiis in eisdem se communit, &
 duplici coronâ, Ægypti simul & Sy
 riæ sese insignivit: Demetrio in læpe
 filiam suam, quam Alexandro conju
 gem dederat, tradidit alteris nuptiis
 copulandam, & tandem uxore & regno
 spoliatum, ipsâ quoque vitâ privatâ
 non alia de causa, quàm stimulo am
 bitionis, ut scriptura testatur. Sed
 & Philometor perfidiæ & ambitionis
 scelus mox luit: namque congressu
 cum Alexandri acie, eundem quidem
 fugat, sed & ipse equo excussus le
 thaliter vulneratur in capite, in cuius
 curatione, dum ossa medici terrena
 re contendunt, expirat. Alexander
 autem, qui fugerat in Arabiam, ibi
 dem

usq; ad an. mundi 3743.

61

dem à *Zebdielo* Dynasta interfectus est, ejusque caput *Ptolomæo* missum, quod tamen Deo ultionem accelerante vix accepit: nam tertio die post inflictum vulnus obiit. De *Zebdielo* dubitatur, an sponte *Philometori* gratificari voluerit Alexandrum interficiendo, an verò ad hoc conductus sicarius fuerit. Hæc contingere anno 3908, ante Chr. 145.

VII. PTOLOMÆUS PHYSCON à *Josepho*, *Strabone* & *Clemente Alexandrino* vir ventricosus à belluina ventris obesi magnitudine, ab *Epiphanio* dictus *Philologus*, ab *Eusebio* dictus *Evergetes*, qualem se ipse appellari voluit, ab Alexandrinis autem dictus *Cacergetes* sive *Maleficus*. *Strabo* hunc *Ptolomæum* septimum inter deterrimos & nequissimos numerat. Regnare cœpit an. m. 3909, ante Christ. 144. *Demetrii Nicanoris*, I. Imper. Græc. 167. regnavit annis 28. quos summâ crudelitate & tyrannide explevit usque ad annum scilicet 3936. ante

ante Christ. 117. quo vitam monstra-
hoc finivit.

De ejus ingressu in regnum ita Jus-
tinus: *In Ægypto mortuo Rege Ptole-
mao, ei, qui Cyrenis regnabat, Ptolemao
per legatos regnum & uxor Cleopatra
regina soror ipsius defertur, ut de illa
reginâ simul rex esset & tutor pupillo-
rum. Letus igitur hoc solo Ptolemao, quod
sine certamine fraternum regnum in-
pisset, in quod subornari à matre Cleo-
patra & favore principum fratris hunc
cognoverat. Caterum infestus omnibus,
statim ubi Alexandriam ingressus est, pu-
eros pueri trucidari jussit. Ipsum quoque
puerum die nuptiarum, quibus mater
ipsum in matrimonium recipere, in-
ter apparatus epularum & solennia reli-
gionum in complexu matris interfecit, atque
ita thorum sororis eade filij ejus crucem
ascendit, post quod non minor in populo
res fuit, qui eum in regnum vocaverat.*
hæc Justinus,

Alij insuper meminerunt, quod forma
suam ac conjugem, postquam filio oba-
verat,

verat,
lerit,
virgin
scitâ.
quens
armi
in eo
necav
qui lit
urdes
Pedag
tatem
mios
nis ex
tos a
C
noru
lapsi
cita
met
exul
max
hunc
dein
studi
fecta
opti
jussit
stacu
des c

verat, tandem etiam conjugali thoro expulerit, filiã ejus Cleopatrá minore, quam virginem stuprãrat, in matrimonium adscitã. Prãter multiplices alias cãdes frequens juventute gymnasium Alexandriã armis & igne circumdedit, omnesq; qui in eo erant partim ferro, partim flammã necavit, cumque plurimis interfectis reliqui litterati viri diffugissent, ferme omnes urbes viris Grammaticis, Musicis, Medicis, Pedagogis completæ sunt, qui ob paupertatem docentes passim multos viros eximios effecerunt. Et tametsi ipse eruditionis expers non esset, multum tamen eruditos afflixit.

Cum aversos ob tyrannidem Alexandrinorum animos suspicaretur, plerisque dilapsis edicto peregrinos Alexandriam sollicitavit, quibus mox æque factus invisus, metu insidiarum cum conjugate tacitus exulatum abiit, ac veritus, ne filius natus maximus, quem habebat, rex crearetur, hunc Cyrenis accersitum jugulavit. Idem deinde ausus in alterum *Momphiten*, cum studio erga sororem statuas suas ab eo dejectas esse arbitraretur, liberalis formæ, optimæque indolis & spei puerum occidit in Cypro, crudelissimi facinoris spectaculo oculos ipse suos depascens, ac pedes corpore detruncatos, caput, manusque

ia

in cista chlamyde opertâ pro munere a
litio matri transmisit. Hujus Ptolomæ
mentio lib. 1. Machab. c. 15.

VIII. PTOLOMÆUS LATHU-
RUS, alio nomine LATHYRUS, fi-
lius *Ptolomæi Physconis* ex *Cleopatra* mi-
nore, sive filia majoris *Cleopatra*, quam
Physcon repudiavit: fratrem habuit
Ptolomæum Alexandrum & sorores *Se-
leucen*, *Cleopatram* & *Gryphinam*. Re-
gnare cœpit post obitum patris an-
n. 3938. ante Chr. 115. matris suæ
vitiâ & fraudulentâ regno eiecit,
& statuarum demolitione gravi con-
tumeliâ affectus in Cyprum exilium
discessit, sed inde à *Ptolemaidæ* colloca-
evocatus contra *Alexandrum* *Jarum*
regem Judæorum, victum ingenti
clade sternit, cæsis ex ejus exercitu
30000. & Judæam igni ferroque va-
stat; deinde Ægypto frustra tentatâ
quòd mater terrâ marique bellum
contra ipsum instrueret, in Cyprum
remeavit, ac demum post obitum ma-
tris & fugam *Alexandri* fratris sui
(quem

(quem mater in regnum intruserat, quamquam junior esset Lathuro) regnum recipit, & Thebanorum defectionem ita deinceps ultus est, ut nullum pristinae fortunae vestigium retinuerint. Uxorem duxit sororem suam Cleopatram, iterumque illam dimissa duxit sororem alteram *Seleucen* repudiatam Cleopatram, quae cum in Syria *Cyziceno* nupsisset, eique exercitum Cyprium quasi dotalem adduxisset, viribus Ptolomæo parem effecit *Cyzicenum*, unde ingens postea praelium exarsit, quo tamen superior factus Ptolomæus in fugam *Cyzicenum* convertit, & urbem Antiochenam expugnavit. Regnavit annis 36. usque ad annum mundi 3973. ante Chr. 80.

Aliqui hic PTOLOMÆUM ALEXANDRUM *Lathuri* fratrem ponunt ordine nonum, sed videtur Lathurus potius nomine regis ponendus, quam Alexander, qui nec regnum possederat iusto titulo (Lathuro in Cypro ad tempus exulante) neque retinuit: cum enim mater etiã hujus filij sui, quæ aliàs incredibili amore prosequabatur, insidijs sese
appe-

appeti tandem suspicaretur, effecit, ut
puli concursu in *Con* insulam exulatur
eijceretur, ubi vitam in fortuna priva
finivit. Tanta hujus Alexandri obesitas fuit,
ut non nisi duobus suffultus incedere posset.

IX. PTOLOMÆUS ALEXAN-
DER dictus *Ptolomæus Lathuri* ex fratre
nepos, quem an. m. 3973. ante Chr.
80. *Sylla* sperans multum se auer colle-
cturum ex regno opulentissimo, Alex-
andrinis obrusit. Sed cum *Syllæ*
auctoritate & viribus fretus insolenti-
us imperaret, decimo nono die regni
minis è regia à seditiosis protractus
atque injurijs & ignominijs appetitus
& necatus est.

X. PTOLOMÆUS AULETES,
quem *Lathurus* suscepit ex *Selenæ*. *Au-*
letes regnum retinuit post Alexan-
drum, sic dictus, quod nullâ dignita-
tis habitâ ratione choraulam exercere
non erubesceret. Eundem *Eufebus*
& alij vocant *Dionysium*, sed usitatum
nomen illi *Auletes* tribuitur, quod
Cicero eum appellat, ad differentiam
Ptolomæi Dionysij, qui ejus filius & Cleo-
patræ

patræ frater fuit, in qua stirps Lagi-
 darum defecit. Regnavit annos 30.
 usque ad annum m. 4003. ante Chr.
 50. liberos genuit, *Ptolomaum Diony-
 sum, Ptolomaum, Berenicen, Cleopatram*
 & *Arsinoen.*

Vitæ fuit flagitiosissimæ, & ob profusis-
 simas largitiones suas, quas fecit, ut Roma-
 norum societatem obtineret, populum
 gravissimis exactionibus ad ærarij supple-
 ndas angustias expilavit, ideoque in odio
 habitus, & Cyprum à Romanis repetere
 jussus, cum tumultuantes compescere non
 posset, Romam profugit, ibique de faci-
 enda restitutione Cypri ob inexplebilem
 Romanorum procerum avaritiam omnia
 frustra molitus Ephesum concessit, ubi à
 Pompejo litteras ad Gabinium impetrat,
 easque opem rogaturus in Syriam secum
 deportat: & cum decem millibus talento-
 rum hoc est 6000000. Coronatorum Ga-
 binium expugnasset, atq; ad expeditionem
 pro se suscipiendam excivisset, regnum re-
 cuperat, quod exilio efferatus, & ceu ferro
 partum asperius administrat. Præter alias
 cædes, filiam *Berenicen*, quæ se reginam
 post fugam illius gesserat, crudeliter pere-
 mit, atque ob factos immensos sumptus ad
 novas rapinas conversus, sine causa, & sine
 dis-

discrimine, tantum pecuniæ desiderio, cupletissimum quemque bonis & vitâ spoliavit. Annotavit ex Cicerone *Strabo* regnante *Aulere* Ægyptiaci regni reditus fuisse 12500. talentorum, id est, coronatorum ad nostram monetam 750000. refert *Plutarchus M. Crassum* voluisse ab eo Ægyptum Romanis stipendiariam facere.

XI. PTOLOMÆUS cognomento DIONYSIUS regnare cepit anno m. 4004. ante Chr. 49. unâ cum *Cleopatra* famosa illa regum regina (se sese appellabat) sic enim pater eius moriens testamento iusserat, ut frater regnaret cum sorore. In regimine annos transegit quatuor, in Nilo submersus an. m. 4007. ante Chr. 46.

A Senatu Romano tutorem acceperunt *Dionysius* & *Cleopatra* *Pompejum*, cumque *Dionysius* vix dum natus annos 13. per pro-pinquos, & familiares *Cleopatram* expulisset, magnis utrimque exercitibus dimicatum est, *Cleopatram* demum cedentem *Pompejum* quoque ex pugna Pharfatica se profugum, auctoribus *Theodoro* præceptore, & *Phosino* eunucho, per *Achillam* occidit, & caput unâ cum annulo *Cæsari* intulit, cau-

tanquam pignus singularis amicitiae; à quo gratiam, quam speraverat, non assecutus, cum sorore Cleopatra pacificari iussus, gravissimos tumultus concitavit, quos tamen Cæsaris dexteritas sedavit; cumque mox scelere *Photini* reditum esset ad arma, prætextu novæ pacificationis à Cæsare instituendæ, reposcitur ad Cæsarem, iterumque dimissus humaniter, benefactori gratiam eam retulit, ut & sediciosæ multitudinæ ducem se præbuerit, & bellum acrius urserit, cumque bello cum Cæsare contendere auderet, ab eo magnâ strage devictus, castris exutus, in fugam coniectus perijt in Nilo, nave, quam in fuga conscenderat, fugientium multitudine submersâ.

Cleopatra extincto fratre *Dionysio*, inito cum altero fratre *Ptolomæo*, æque incestuoso secundum pessimam consuetudinem *Ægyptiorum* connubio, & tori & regni sociâ iterum facta, & simul ardentiore Cæsaris amore accensa est, ideoque post debellatum *Scipionem* in Africa, Cæsarem inivit Romæ, filioque sibi nato ab eo nomen imponit, *Ptolomæi Cæsarionis*; deinde *Dolabella* auxilia subministrat contra *Trebonium*, & apud *Antonium* in suspitionem vocata, quod *Cassium* pecuniis juvisset, hunc non solum placat, sed & insanis suis amoribus planè dementat.

A quo

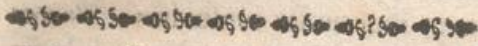
A quo tempore variis grassata sociis, & fratrem maritum & Arseni sororemque per Antonium interiturat, ab eoque REGINA Regum in Phœnice, Cœlæsyria, Cyro aliisque Provinciis salutata, tandem etiam ipsum Antonium, ut *Octavia* repudiata se in thorum conjugalem receperet, impellit; ideo hostis iudicata & declarata ab *Augusto* Cesare, & post infelicem ad *Actium* pugnam *Alexandriam* obsessa & capta à *C. Procure* (est hic, quem celebrat *Horatius* in *carminibus* od. 2.) cum ad triumphum sese asservari didicisset, seu alio modo morsu, seu veneno dilibatorum mortem sibi conciliat, cum vixisset annos 39. & regnasset annis 20. usque ad an. m. 4024. ante Chr. 29. mense Augusto postquam ex *Antonio* genuisset *Alexandrum*, & *Cleopatram* gemellos, quos *Antonius Solis* & *Luna* cognominibus appellari voluit, & *Ptolomeum*. Sicque *Alexandria*, & cum ea tota *Ægyptus* Romanorum effecta est, & *Lagidarum* fami-

familia extincta, postquam 295. annis in Ægypto regnasset. Plura de interitu Antonij & Cleopatraz. de bellicis expeditionibus ætatis 6. ubi de pugna Actiaca mentio fiet.

Liberi à Cleopatra ex Antonio geniti à Cæsare in triumpho ducti sunt, ab eoque viâ donati; Ptolomæus autem Cæsaris permissu à matre Casarion cognominatus, ob eisdem contra Trebonium studium, rex Ægypti salutatus à Triumviris, & postea rex regum, quod Casarioni plurimum nocuit, etenim Cæsar persuasus à Philospho ARIO, non bonum esse Casarionem vivere, si Casar vivit, Cæsaris jussu jugulatus est.

Magistratus Romanorum

post regifugium Tarquinij Superbiusque ad an. m. 3743. ante Christum 310.

Postquam à senatu populoque Romano decreto sancitum atque juramento confirmatum est, abdicare in perpetuum regiam potestatem propter

ter Tarquini superbi insolentiam exercitam, primi consules creati sunt *L. Junius Brutus* & *L. Tarquinius Collatinus* ambo patricii, & ab hoc tempore universa res publica esse cepit in potestate patriciorum Anno m. 357. Urbis cond. 508. ante Chr. 244.

Tarquino lapidem omnem moriente ut amissa recuperaret, civitatis intus & foris molitionibus periculosis conjurationis pro reditu Tarquino complices quoque detentis sunt duo filij *Bruti*, & duo filij consulis *Collatini* nepotes quos cum innotuisset consulibus, *Brutus* filios suos ad tribunal suum à detentibus adduci jussos in populi conspectu, ætatem commiserantis, prostratos affectos & virgis fœdè laceratos securi percuti jussit: tum *Aquilius* collega nepotes ad eandem penam detulit, pro quibus cum *Brutus* avunculus, ille contra convocato populo *Collatinum* collegam ut tyrannorum accusavit, & eum

uti cognatione, sic & voluntate con-
 junctum esse arguit, tantumque effe-
 cit, ut abrogato magistratu abire ex
 urbe juberetur, qui *Lavinium* profe-
 ctus, ibi consenuit & mortuus est.
Brutus autem ne videretur regni cupi-
 ditate collegam expulisse, assumpsit
 secum in consulatum *P. Valerium*, cu-
 jus consensu supplicium sumpsit de
 omnibus conjuratis pro restitutione
 Tarquiniorum, deinde præcipuos ex
 plebe in patriciorum ordinem adle-
 gerunt, & ex his senatum ad nume-
 rum trecentorum suppleverunt; cæ-
 dibus enim & exactionibus & bellis
 à temporibus *Tarquinij Prisci* defece-
 rat magistratus, ut 164. ex legitimo
 numero deessent.

Tarquinio superbo occultis artibus nihil
 efficiente, apertam in vim machinationes
 eruperunt utrimque collectis & in aciem
 ductis magnis militum copiis. Cumque
Arms Tarquinius convitiis Brutum lace-
 seret, mutuo provocati, uterque extra or-
 dines procurrunt, tantoque impetu equos
 adverso committunt, ut sarissis per cly-
 peos

D

peos & thoraces adactis, certo utri
 ictu sit confossus, cuspide alter in col
 in ilia alter impacta. Ducibus ita profu
 tis reliquæ copiarum magno clamore conc
 rere, paribusque damnis usque ad solis
 casum ducum jacturam vindicaverunt, de
Valerius hostilia castra noctis beneficio in
 vasit & cepit. Postridie spoliatis hostium
 cadaveribus, suisque humanis, in urbem
 rediit senatu honoris causa obviam pro
 grediente, postero die palatia in
 collegæ corpus in honorificam locum pu
 blicè in foro populo propositum, curia
 soque tribunali funebri oratione pro
 tavit.

Cum porrò **Valerius** collegam suum
 scere cunctaretur, & nihilominus in
 nentiore urbis loco ædificaret, in
 nem venit affectati regni, qua de causa
 nitus ab amicis, indictis comitiis
Valerium consulem legit, quo postquam
 defuncto **M. Horatium**, quintum
 no consulem assumpsit, & deum locum
 summo tumulo in imum clivum tra
 lit, multisque rebus è populi libertati
 stitutis **Poplicola** nomen adeptus est.

Tenuit deinceps consuetudo
 sules annuatim eligendi, penitus
 esset potestas summa usque ad
 tum à

3604. ante Chr. 449. conditæ urbis
303 Olymp. LXXXII. an. 3. consu-
latum gerentibus *Appio Claudio Cras-
sino Regillensi & Genucio Augurino* ex
his *Appius Claudius* primus fuit, qui
censuit esse eligendos *Decemviros* ex
senatûs primoribus, quorum annum
esset imperium & potestas consularis;
quod consilium approbantibus Tri-
bunis & populo, uterque consul *App.
Claudius & Genucius* progressi in me-
dium consularem magistratum eju-
rârunt: quos propterea vehementer
populus laudavit, eorumque ratio-
nem in creandis *Decemviris* præ om-
nibus habuit: namque hi ipsi primi
creati sunt, tum *P. Sextius*, & his tri-
bus adjuncti legati, qui leges ex Græ-
cia attulerant *Sp. Posthumius, Ser. Sul-
pitiu & A. Manlius*, denique *F. Rom-
ulius* cum aliis tribus Patriciis.

Ex his constitutis *Decemviris* penes unum
fasces erant per 10. dies, & reliqua consu-
laris dignitatis insignia: reliqui ad minu-
endam potestatis invidiam habitu non mul-
tum à privatis differebant, sicque mutatis
D 2 vici-

vicibus administrabant singul rempub
 sam. Penes quem autem fasces erant, i
 convocabat senatum, decreta confirmaba
 & pro imperio cætera agebat. Hanc for
 mam magistratûs quanto applausu populus
 approbavit, tantâ mox displicentiâ repu
 diavit. Cùm enim factâ jam tertiâ crea
 tione *Decemvirum* clandestino inter ipsos
 iurejurando fœdus ictum esset, ne quis ex
 collegio alteri adversaretur, sed quod uni
 placuisset, omnibus probaretur, neque co
 mitia haberent, sed perpetuò retinerent
 imperium singulique pari honore ac pot
 estate essent, senatûs consulto ac populi re
 scitis raro & non nisi necessariò uterentur,
 primo die honoris, singuli regio cultum
 fascibus ac securibus processerunt, magno
 cum totius populi terrore, dicentis, *se pro
 uno rege decem habituros*. Neque eorum ad
 ministratio à tyrannide aberat, hanc præ
 aliis exercente *Appio*, qui aliis *Decem
 viris* adversus *Sabinos* cum exercitu pro
 fectis, *Siccium* Tribunum plebis, palam mi
 litaribus illustrem interfici curavit.

Videns quoque *Virgineam* quandam
 nomine, *Auli Lucij Virginei* plebei ho
 minis optimi & honestissimi filiam, in ætate
 decore conspicuam, eâ secundum suam lib
 dinem abuti proposuit, ad quam cum atque
 blanditiis, nec donis, nec precibus pertin
 gere

gere posset, ad crudelem vim animum con-
vertit: ideoq; cuidam clienti suo negotium
imposuit, ut Virgineam transeuntem secus
forum observaret, & eam tanquam manci-
pium suum fugientem arriperet, & confe-
ctum, si quis obstaret, coram Appio in cau-
sam traheret: quod & factum: puellæ enim
ad forum venienti manus injecit calumnia-
tor & mendax plagiarus, tanquam fugiti-
vo mancipio: puella verò pavida, claman-
do tunc quidem liberata est, altero autem
die ad Appij tribunal à plagiario in jus vo-
cata, tanquam serva fugisset à domino.
Quod inaudiens puellæ pater, & advertens
ab Appio sibi & filix vim inferri, ab eodem
obtinuit, ut sibi in conspectu nutricis loqui
fas esset, ut fortè erroris veritate comper-
tâ mancipium cum minore noxa sui conce-
deret, cumque aliquantulum (in conspectu
tamen curiæ) ab Appio pater recessisset,
sumpto cultro, inquit, *dilectissima filia, quâ
possum viâ ego libertatem suam vindico*, &
statim spectantibus omnibus in filix pectus
tam altè cultrum immerisit, ut continuo ex-
piraverit, ac sic libidinosi Appij per inno-
centis cædem spes exinanita est, populus
autem universus in turorem actus: pater
quoque Virgineæ mox ad libertatem non
mito conatu, inde plebem concitat, & in-
vocat milites ad defectionem provocat, quos
sacra-

D 3

sacramento solutos aiebat, eò quòd mag-
stratus transacto legitimo tempore, legi-
mus non esset. Ergo miles in urbem rever-
tit, & *Aventinum* occupat, totaque castra
à *Decemviris* deficiunt, inde *M. Duillio* hor-
tatore (erat hic tum temporis tribunus,) transeunt in *Montem Sacrum*, ibique castra locant: victique *Decemviri* se imposteros in patrum potestate futuros affirmant, vitam orant, simulque monent, ne suo sanguine populum assuefaciant ad Patrum supplicia. *Valerius* & *Horatius* à senatu missi ad plebem turiosam revocandam & mitigandam initis conditionibus, quas plebs postulabat, tumultus componunt.

Compositis motibus pro consiliis
bus creandis & tribunis conventum
est, factique consules *Valerius* dictus
Publicola positus & *M. Horatius* dictus
barbatus. Posthæc contra *Duimvires*
iudicio agitur. *Appius* à *Virgineo* ac-
cusatus perit in carcere, vel tribunum
rum jussu, vel laqueo sibi ultro accen-
sitâ morte. *Oppius* quoque necatur
carcere: reliqui sponte exulant, sed
eorum bona publicantur, & à quatuor-
tribus in ærarium referuntur: *Virgineo*
calum

calumniator in exilium abigitur, cæ-
teris administris *Decemvirorum* venia
impertitur.

Deinceps annuatim consules crea-
ti sunt. Sed duravit iterum hic magi-
stratus consularis tantum ad quinque
annos, quando ad tribunos plebis
militares creandos, qui consulari po-
testate præessent, rerum novandarum
cupidus polyformis gentis Romanæ
Protheus animos convertit. Creati
igitur sunt ex Patriciis Tribuni mili-
tares *Sempronius, Atratinus, Atilius lon-*
gus & C. Lalius Siculus an. m. 3611. an-
te Chr. 441. Olymp. XXIV. an. 2.
urbis cond. 310. sed perbrevis etiam
hic magistratus fuit; tertio enim men-
se, augurum decreto, perinde ac vitio
creati essent, honori abdicaverunt.
Unde intelligi potest, quantum augu-
rum vanissimæ disciplinæ tribuerint
Romani, cum primarij magistratus
tantâ contentione expetiti ad augu-
rum arbitria, officio decederent. Hic

D 4

ad

ad priorem formam consules iterum
 creati è Patriciis *L. Papirius Magonianus*, & *L. Sempronius Aratinus*, alii
 que, qui per aliquot annos cum consulari potestate successerunt: donec iterum fluctuare cœpit hoc inquietum,
 & continuâ varietate alternans mare populi Romani, mox consules, mox tribunos militares, qui consulari quoque dignitate eminent, postulare ac extorquentis: habueruntque inter se paucis intervenientibus, qui consules tantum essent, plerisque ordine Patriciorum tribunos militares consulari & tribunitiâ potestate conjunctâ. Anno m. 365. ante Cl. 398. hæc summa reipublice administrandæ potestas tribunitiâ & consulari, relicto Patriciorum ordine ad plebem quoque descendit. *S. Licinio Calvo* præfuerunt tunc tribuni plebis sine curulibus magistratus hanc Livius vocat *Anarchiam* similitudinem Magistratum: quam

